

**Bài thơ: Quả thị
Vàng như mặt trăng
Treo trên vòm lá
Da nhẵn mịn màng
Thị ơi!!! Thơm quá**

Bài thơ:

Hoa Nở

Hoa cà tím tím

Hoa huệ trắng tinh

Hoa nhài xinh xinh

Đua nhau cùng nở

Bài hát : Bé và hoa

MÙA XUÂN CỦA BÉ

HOA HÉ MIỆNG CƯỜI

MÙA XUÂN BÉ HÁT

BÉ LÀ HOA TƯƠI

Sắp Đến Tết Rồi (Sáng tác : Hoàng Vân)

Polka *C* *Hoàng Vân*

Sắp đến tết rồi đến trường rất vui ! Sắp đến tết
rồi về nhà rất vui. Mẹ đang may áo mới nhé !
Ai cũng vui mừng ghê. Mùa xuân nay em đã lớn
biết đi thăm ông bà. (vỗ tay.)

Bài hát: Tay thơm tay ngoan

Tone: Clarinet

$\text{♩} = 94$

Một tay xòe ra thành một bông
Dm Gm C
hoa hai tay xòe ra thành hai bông
Gm C F B $\flat$
hoa. Mẹ khen đẹp lắm hai bàn tay
F C F B $\flat$ F
thơm Mẹ khen đẹp lắm hai bàn tay thơm.

Em yêu cây xanh

Style: 8beat Ballad

Tempo: 92

Voice: Pop Grand

Nhạc và lời: Hoàng Văn Yến

Em rất thích trồng nhiều cây xanh, cho con chim nhảy hót trên cành, sân chơi
sẽ có nhiều bóng mát, cho trường em muôn hoa đẹp xinh. Cô giáo dạy em yêu cây
xanh, cây có hoa quả chín trên cành, vui mừng
vui em sẽ lớn nhanh để mùa xuân mãi mãi của em.

Truyện: Quả thị

Có một quả thị, còn xanh lắm đang nằm ngủ im lìm dưới tán lá, chú Mèo đi ngang qua, nhìn lên quả thị rồi lấy chân quào quào lên cây thị và hát:

Meo...meo ...meo/Quả thị áo xanh/Quả thị áo xanh/Thị ơi! Dậy nhanh/Đi chơi thị nhé.

Nhưng quả thị vẫn ngủ say sưa. Rồi chú Ỉn đi tới, chú dúi mõm vào gốc cây và hát:

Ut ít...Ut ít.../Quả thị áo xanh/Quả thị áo xanh/Thị ơi! Dậy nhanh/Đi chơi thị nhé.

Vịt xám đi đến cây thị và cũng rướn cổ lên hát:

Quạc ...quạc ...quạc/Quả thị áo xanh/Quả thị áo xanh/Thị ơi! Dậy nhanh/Đi chơi thị nhé.

Quả thị hé mắt ra nhìn, lúc này, nó đã mang trên mình chiếc áo màu vàng . Nhưng các bạn thì đã đi chơi hết cả . Đúng lúc đó, một bà cụ đi tới bên gốc thị, người thấy mùi thị thơm nức, bà nhìn lên thì thấy quả thị chín vàng rồi . Bà giơ giỏ ra và hát:

Thị ơi! Thị rung bị bà/Thị thơm bà ngủi/Chứ bà không ăn.

Quả thị nghe vậy, ríu rít luồn vào giỏ của bà, bà cụ đem quả thị về nhà, và từ đó quả thị về ở với bà cụ.

TRUYỆN: CHIẾC ÁO MÙA XUÂN

Vào những ngày mùa đông lạnh cóng, tuyết rơi trắng xóa, cả Thỏ mẹ và Thỏ con đều khoác trên mình bộ áo da trắng tinh.

Sang xuân, chú Thỏ con vẫn mặc chiếc áo da trắng. Trong rừng, cô Gà Gô đã thay một bộ áo hoa rất đẹp bởi mùa xuân, cánh đồng đầy ắp hoa đỏ lá xanh, còn vào mùa đông, tuyết phủ trắng thì phải mặc áo trắng, như thế sẽ dễ ẩn nấp hơn!

Đến bên hồ, một anh bạn Nhái Bén vừa mới thức dậy, toàn thân tỏa ánh xanh như cây cỏ. Ngay cả những anh Châu Châu cũng thay áo mùa xuân mới: Anh thích nhảy trên bãi cỏ thì mặc áo xanh, còn anh thích nhảy trên bãi đất lại mặc áo nâu. Nhìn thấy Thỏ con. Châu Châu cười giễu:

- Ha ha! Mùa xuân mà vẫn mặc áo da trắng cơ à? Đúng là đồ Thỏ ngốc nghếch! Thỏ con xấu hổ quá, chạy thẳng một mạch về nhà, nằng nặc đòi mẹ phải thay quần áo cho, Thỏ mẹ cười và nói:

- Con thử soi gương xem nào.

Và thật kỳ lạ khi trong gương, chú thấy mình đã mọc rất nhiều lông màu xám. Thỏ sung sướng reo lên:

- A! thấy rồi, con đã mặc quần áo mùa xuân mẹ à!

Mấy ngày sau, hai mẹ con nhà Thỏ đã thay hết lông và mặc bộ quần áo mùa xuân mới

Truyện: Cây táo

MƯA PHÙN BAY, HOA ĐÀO NỞ. ÔNG TRỒNG CÂY TÁO XUỐNG ĐẤT. BÉ TƯỚI NƯỚC CHO CÂY. MƯA TƯỚI NƯỚC CHO CÂY. MẶT TRỜI SƯỞI NẮNG CHO CÂY. CON GÀ TRỐNG ĐI QUA NÓI TO:

– CÂY ƠI! CÂY LỚN MAU!

THẾ LÀ NHỮNG CHIẾC LÁ NON BẬT RA. NHỮNG CON BƯỚM BƯỚM BAY QUA CŨNG NÓI TO:

– CÂY ƠI! CÂY LỚN MAU!

THẾ LÀ CÂY RA ĐẦY HOA.

MỘT HÔM, ÔNG, BÉ, GÀ, BƯỚM BƯỚM CÙNG NÓI TO:

– CÂY ƠI! CÂY LỚN MAU!

THẾ LÀ NHỮNG QUẢ TÁO CHÍN NGON LÀNH HIỆN RA. BÉ GIỜ ÁO RA, NHỮNG QUẢ TÁO CHÍNH NGON LÀNH RƠI ĐẦY VÀO LÒNG BÉ. TRỜI.

